

D Z I E N N I K

WYROKOW SĄDU KASSACYNEGO

XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO.

ODDZIAŁ SIODMY.

Nro. 77.

F R E D E R Y K A U G U S T

z Bożey Łaski Król Saski Xiąże Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy, wiadomo czyniemy, że Sąd Nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następujący:—

Działo się w Warszawie w Pałacu zwykłych posiedzeń Rady Stanu Krasińskich zwanym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyinego, dnia dwudziestego piątego miesiąca Października tysiąc ośmset iedenastego Roku.

SĄD KASSACYINY

XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO.

W sprawie kryminalnéy Tomasza Olczyka włościanina ze Staréy Wsi w Powiecie Piotrkowskim Departamencie Kaliskim, przy obronie z urzędu przydanego Mecenaśa Leonarda Zieleniewskiego, zanoszącego rekurs prze-

ciw Wyrokowi Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego w dniu szóstym miesiąca Maia roku bieżącego tysiąc ośmset iedenastego na oskarżenie publiczne wypadłemu; przez który

tenże Tomasz Olczyk przekonany o zabójstwo popełnione na osobie macochy swoiéy Petronelli Olczykowéy, na mocy §§ 806 i 881 tyt: XX Części II, prawa powszechnego krajowego pruskiego, na karę miecza, którą ma poprzedzić publiczne wystawienie pod pręgierzem, na śmierć cywilną w moc Artykułu XVII. prawa Seymowego ośmnastego Marca tysiąc ośmset dziewiątego i na ponoszenie kosztów Sądowych skazanym został;

Maiąc sobie przez rekursującego uczyniony wniosek,

iż Sąd wyrokujący nie dał względu na to, że obwiniony nie miał wprzód ułożonego zamiaru zabicia swéy macochy, a przeto w myśl § 815 prawa kryminalnego, kara śmierci niewłaściwie przeciw niemu zawyrokowaną została;

iż nadto obwiniony popełniając zbrodnią w stanie pijaństwa, i za przypadkowym spotkaniem się z swą macochą, w pierwszym gniewu zapale, nie mógł działać rozmyślnie, na co Sąd wyrokujący nie dając baczenie przestąpił wyraźny przepis § 22 tegoż prawa; że zatem wyrok zaskarżony na mocy Art 10 pod liczbą i organizacji Sądu kassacyjnego skassowanym i sprawa w celu nowego rozsądzenia innemu Sądowi Sprawiedliwości Kryminalnéy odesłaną być winna.

Po wysłuchaniu raportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, który z rozważonego stanu Akt i obron rekursującego, nieznamyduie żadnego powodu do skassowania zaskarżonego wyroku;

zważywszy co do pierwszego powodu rekursu,

iż przypuszczając nawet, że obwiniony nie miał poprzedniczo ułożonego zamiaru zabójstwa macochy swoiéy, żadna stąd dla niego nie wynika obróna, gdy Sąd wyrokujący nie uważał go jako rozmyślnego mordercę, ani go sądził na mocy § 826 prawa kryminalnego, lecz uznając go według dostatecznych udowodnień mężobójcą stosował karę § 806 tegoż prawa wskazaną; którego to §. osnowa jest następująca:

„kto po nieprzyjacielsku chcąc drugiego ukrzywdzić takich się dopuszcza czynów, z których podług zwyczajnego powszechnego, lub iemu szczególniey znanego biegu rzeczy, śmierć ukrzywdzonego nastąpić musi, i onego w rzeczy saméy przez to zabić, ten iako mężobójca zasługuie na karę miecza.“

Zważywszy co do drugiego powodu rekursu:

iż tak z przyznań obwinionego wspartych wszelkiemi okolicznościami, iak z zeznań świadków, Sąd wyrokujący miał dostatecznie wyjaśnioném, że obwiniony lubo w dniu popełnionéy zbrodni był napitym przed południem, przespawszy się iednak obiadował, i powtórnie potém spał po obiedzie do godziny siódméy wieczornéy, a dopiero w tenczas wyszedłszy w pole, spotkawszy macochę swoią, téż zamordował; zważywszy, iż według własnych zeznań swoich nie był od niéy zaczepiony, lecz ią sam pierwszy zaczepił; iż ona nieodpowiedziała nawet na zapytania iego, iż mu się nawet niebroniła, a zatem rekursujący nie mógł się znajdować ani w takim stanie pijaństwa, ani w takim gwałtownym poruszeniu gniewu, któreby go mocy myślenia i działania z rozwągą pozabawiały; na który to iedynie stan prawo kryminalne w § 22 względ mieć nakazuje, chociaż i w tenczas nawet zbrodnią w tym stanie popełnioną według stopnia winy z iakiéy winowayca w takowy stan popadł, karaną mieć chce. —

Rekurs skazanego Tomasza Olczyka, przeciw wymienionemu na początku wyrokowi Sądu Sprawiedliwości kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego rozwiązując. —

Tenże rekurs odrzuca — mocą niniejszego wyroku. —

Wydrukować (podpisano) F. Łubiński Z. Prezesa
Felix Łubiński (L.S.) L. Osiński Pisarz S. K.
 Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem
 (L. S.) Antoni Joneman
 Sekretarz Jeneralny.